

Sygn. akt V GC 220/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: Z. C.

przeciwko: (...) w W.

o zapłatę 6.416,55 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.416,55 zł (sześć tysięcy czterysta szesnaście złotych pięćdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04.07.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.459,00 zł tytułem kosztów postępowania przed Sądem I i II instancji, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 220/15

UZASADNIENIE

Z. C. reprezentowany przez adwokata w pozwie skierowanym przeciwko „ (...) (...) w W. wniósł o zasądzenie kwoty 6.416,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04.07.2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że samochód należący do powoda, był wykorzystywany w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w postaci spółki jawnej a polegającej na wynajmie pojazdów. W dniu 22.04.2012 r. pojazd ten uległ uszkodzeniu na skutek kolizji drogowej w miejscowości C. w czasie użytkowania go przez najemcę K. M.. Na podstawie umowy ubezpieczenia auto casco zawartej z pozwanym zakład ubezpieczeń ocenił szkodę jako częściową i ustalił, iż wartość naprawy wynosi 6.416,55 zł. Odmówił jednak wypłaty odszkodowania wskazując, że zakres uszkodzeń nie odpowiada uszkodzeniom opisanym w zgłoszeniu szkody oraz, że nie wskazano miejsca zdarzenia. Powód zakwestionował stanowisko ubezpieczyciela. W sprawie uszkodzenia mienia i zaboru rzeczy powód dokonał zgłoszenia do K. w M., jednak dochodzenie zostało umorzone.

Pozwany reprezentowany przez radcę prawnego w **odpowiedzi na pozew** (k. 32) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podkreślił, że nie może uwzględnić roszczeń powoda, albowiem nie podał on rzeczywistych okoliczności powstania szkody. Przede wszystkim brak jest dokładnego wskazania miejsca zdarzenia drogowego. Nadto uszkodzenia pojazdu wykluczają, aby doszło do uderzenia w słup betonowy na skutek poślizgu. Przetarcia na lewym boku pojazdu wskazują, że nie mogły one powstać w wyniku kontaktu ze słupem betonowym. Dodatkowe ustalenia z osobami jadącymi pojazdem w czasie zdarzenia drogowego nie wyjaśniły okoliczności zdarzenia i przyczyny powstania uszkodzeń. Pozwany powołując się na fakt zgłoszenia przez powoda kradzieży części wyposażenia pojazdu podkreślił, że z tego również powodu okoliczności powstania uszkodzeń nie są znane. Pozwany wskazując na powyższe oraz, że stopień ogólności podanych faktów uniemożliwia weryfikację ich prawdziwości, ocenił, że brak jest podstaw do istnienia odpowiedzialności pozwanego.

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2014 r. (k. 62) w sprawie o sygn. V GC 643/13 Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy powództwo w całości oddalił oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 217,00 złotych tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 1 200,00 tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Od powyższego orzeczenia powód wywiódł **apelację** (k.77) na skutek której Sąd Okręgowy w Legnicy VI Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie VI Ga 233/14 (k.101) uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu wyroku Sąd II instancji wskazał, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w pierwszej kolejności zgodnie z wnioskiem powoda, powinien zobowiązać stronę pozwaną do przedstawienia akt szkody zawierających pełną treść łączącej strony umowy, następnie zaś dokonać szczegółowych ustaleń w zakresie praw i obowiązków stron, wynikających z tej umowy. Ustalenia w tym zakresie umożliwią dokonanie prawidłowej oceny okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu, w kontekście rozkładu ciężaru dowodów między stronami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Powód prowadzi kilka wypożyczalni pojazdów m.in. w M..

Strony dnia 08.07.2011 r. zawarły umowę ubezpieczenia autocasco dla pojazdu C. (...) o numerze rej. (...) co potwierdzono polisą (...) nr (...). Integralną częścią umowy były ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów – C. komunikacja (dalej : owu).

Zgodnie z § (...) w przypadku zajścia wypadku objętego umową Ubezpieczający lub osoba uprawniona do korzystania z pojazdu, a także Ubezpieczony jeśli wiedział, że umowę zawarto na jego rachunek, zobowiązani są do przedłożenia (...) rachunku poniesionych strat oraz umożliwienia (...) dokonania wszelkich ustaleń dotyczących przyczyny i rozmiaru szkody, jak również udostępnienia dowodów, niezbędnych do ustalenia okoliczności powstania szkody, zasadności i wysokości roszczenia oraz podstaw do wystąpienia z roszczeniem regresowym, a także udzielenia w tym celu wszelkiej pomocy i wyjaśnień.

Jak stanowi § (...) (...) wypłaca odszkodowanie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy w wyniku dokonania ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu.

(bezsporne, zgłoszenie szkody w pojeździe (wydruk płyty CD), owu k.118-126)

W dniu 11.04.2012 r. A. sp.j. w M. oraz K. M. zawarli umowę najmu pojazdu C. (...) nr rej. (...) na czas określony tj. do dnia 24.04.2012 r. Najemca podał w treści umowy swoje miejsce zamieszkania, nr dowodu osobistego, nr PESEL oraz nr telefonu. Ponadto wpisał na umowie dane teleadresowe pasażera pojazdu – M. S..

W okresie korzystania przez najemcę z w/w pojazdu dnia 22.04.2012 r. w godzinach nocnych kierujący pojazdem K. M. w miejscowości C. uderzył w betonowy słup przy drodze. Pojazd po wypadku nie był holowany, maskę samochodu spięto pasem zabezpieczającym.

Po zwrocie pojazdu w dniu 24.04.2012 r. do wypożyczalni K. M. złożył pisemne oświadczenia co do w/w zdarzeń oraz że nie był pod wpływem alkoholu ani środków odurzających prowadząc samochód w dniu 22.04.2012 r.

Powód zgłosił ubezpieczycielowi szkodę związaną ze zdarzeniem z dnia 22.04.2012 r.

W zgłoszeniu szkody wskazał na miejsce zdarzenia, sporządził szkic sytuacyjny, podał sprawcę wypadku wskazując jego dokładne dane adresowe i jego nr PESEL. Wskazał również na zakres uszkodzeń pojazdu oraz że nie był on holowany. Do zgłoszenia dołączył umowę najmu pojazdu, kserokopię dowodu rejestracyjnego i oświadczenia K. M.. Zaznaczył także, że powiadomił policję w M. ponieważ pojazd zwrócono uszkodzony i w pojeździe brakowało kilku elementów i części tj. plastików wewnętrznych, zamka przedniego maski oraz uchwytów chłodnicy.

Strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne. Zwraçała się dnia 11.05.2012 r. pisemnie do K. M. celem ustalenia terminu spotkania aby wyjaśnić okoliczności szkody. Do spotkania nie doszło. Telefonicznie kontaktowała się także z M. S. i K. M. a także z Komendą Miejską Policji w M. celem wyjaśnienia okoliczności zdarzenia. Zwraçała się do powoda e-mailem o dodatkowe wyjaśnienia, których wymieniony udzielił. Sporządziła dokumentację fotograficzną uszkodzonego pojazdu na której widoczne były opisane przez powoda uszkodzenia oraz dnia 30.04.2012 r. wykonała kalkulację w której wyceniła wartość szkody na kwotę 6.454,56 zł.

Postanowieniem z dnia 23.05.2012 r. na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. K. w M. odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie uszkodzenia w/w pojazdu oraz braku w/w akcesoriów wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Pismem z dnia 24.05.2012 r. skierowanym do powoda strona pozwana stwierdziła, że nie widzi podstaw do rozpatrzenia jego roszczeń odszkodowawczych, wskazując na § (...) oraz podnosząc, że nie wskazano dokładnego miejsca powstania szkody oraz szczegółowego opisu przebiegu zdarzenia. Informowała również, że po zakończeniu postępowania wyjaśniającego okoliczności powstania szkody powróci do sprawy.

Pismami z dni 29.06.2012 r., 17.10.2013 r. powód domagał się od strony pozwanej zapłaty kwoty 6.416,55 zł. Pozwana nie ustosunkowała się do wezwania.

(umowa najmu pojazdu k. 11-12, oświadczenie K. M. k. 13, odmowa wypłaty odszkodowania k. 14-15, pismo powoda k. 16, akta szkodowe – płyta CD k. 45 (folia), wydruki z dokumentacji z płyty CD w tym zgłoszenie szkody, pismo z dnia 11.05.2012 r., pismo z dnia 24.05.2012 r., notatka służbowa, kosztorys z dnia 30.04.2012 r., wezwanie do zapłaty k. 17-18)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód w tym zakresie dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów zasadność swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnej, żądanej kwoty. Wypełnił zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaoferowane przez strony były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności. Zresztą nie czyniły tego również strony. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Strona pozwana zakwestionowała co do zasady swoją odpowiedzialność za szkodę spowodowaną zdarzeniem drogowym z dnia 22.04.2012 r. wynikającą z umowy ubezpieczenia auto-casco i odmówiła wypłaty odszkodowania wskazując na § (...).

Sąd miał na uwadze, że umowa ubezpieczenia (a w szczególności auto-casco) pełni funkcję ochronną i przy wykładni jej postanowień, jak również postanowień wzorca umowy ustalonego przez ubezpieczyciela, nie można tracić z pola widzenia ich zasadniczego celu. Innymi słowy, postanowienia umowy i postanowienia owu nie powinny być interpretowane w sposób oderwany od ich natury i funkcji. Skoro zatem umowa ubezpieczenia AC ma zabezpieczać uprawnionego przed szkodą, czyli ma pełnić funkcję ochronną, to przy dokonywaniu wykładni zarówno postanowień umowy, jak i postanowień wzorca umowy ich zasadniczy cel oraz funkcja powinny być koniecznie uwzględniane. Stanowisko przeciwne pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z funkcją umowy ubezpieczenia autocasco (vide : wyroki SN z dnia 08.12.2005 r. II CK 305/05, 09.10.2002 r. IV CKN 1421/00).

Zgodnie z § (...) w przypadku zajścia wypadku objętego umową Ubezpieczający lub osoba uprawniona do korzystania z pojazdu, a także Ubezpieczony jeśli wiedział, że umowę zawarto na jego rachunek, zobowiązani są do przedłożenia (...) rachunku poniesionych strat oraz umożliwienia (...) dokonania wszelkich ustaleń dotyczących przyczyny i rozmiaru szkody, jak również udostępnienia dowodów, niezbędnych do ustalenia okoliczności powstania szkody, zasadności i wysokości roszczenia oraz podstaw do wystąpienia z roszczeniem regresowym, a także udzielenia w tym celu wszelkiej pomocy i wyjaśnień.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie brak było jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że powód nie dopełnił powyżej cytowanych obowiązków umownych. Brak jest bowiem dowodów w sprawie aby tak twierdzić. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje wręcz przeciwnie na dopełnienie tych obowiązków przez powoda. Zważyć bowiem trzeba, że powód zgłosił ubezpieczycielowi szkodę związaną ze zdarzeniem z dnia 22.04.2012 r. i w zgłoszeniu szkody wskazał na miejsce zdarzenia, sporządził szkic sytuacyjny, podał sprawcę wypadku wskazując jego dokładne dane adresowe i jego nr PESEL. Wskazał również na zakres uszkodzeń pojazdu oraz że nie był on holowany. Do zgłoszenia dołączył umowę najmu pojazdu, kserokopię dowodu rejestracyjnego i oświadczenia K. M.. Zaznaczył także, że powiadomił policję w M. ponieważ pojazd zwrócono uszkodzony i w pojeździe brakowało kilku elementów i części tj. plastików wewnętrznych, zamka przedniego maski oraz uchwytów chłodnicy. Istotne jest, że udzielał pozwanej pomocy i wyjaśnień bowiem poza zgłoszeniem szkody odpowiadał na dodatkowe pytania e-mailem. Zatem powód

wszystkie znane mu okoliczności związane ze szkodą z dnia 22.04.2012 r. ubezpieczycielowi wskazał. Więc nie sposób było twierdzić, że powód nie wykonał obowiązków z § (...) i odmawiać z tej przyczyny wypłaty odszkodowania.

Wobec powyższego jednoznacznie stwierdzić należało, że strona pozwana co do zasady ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu umowy ubezpieczenia AC. Zgodnie bowiem z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Natomiast paragraf 2 powyższego przepisu stanowi, iż świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Poszukiwanie przez zakład ubezpieczeń per fas et nefas możliwości uchylenia się od świadczenia na rzecz ubezpieczonego jest nie tylko niezgodne z celem ubezpieczenia, lecz także stanowi akt nielojalności i złej wiary, który nie zasługuje na ochronę prawną (vide : wyrok SN z dnia 26.01.2006 r. V CSK 90/05).

Kwestią bezsporną zdaniem Sądu pozostawała wysokość odszkodowania. Sąd przyjął, zgodnie z kosztorysem sporządzonym przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego w dniu 30.04.2012 r., że koszty naprawy uszkodzeń samochodu marki C. (...) o numerze rej. (...) powstałych w następstwie zdarzenia z dnia 22.04.2012 r. wynosiły w dniu zdarzenia 6.454,56 zł. Powód domagał się wypłaty odszkodowania w kwocie niższej niż w kosztorysie strony pozwanej tj. wnosił o zasądzenie 6.416,55 zł, zaś Sąd w myśl art.321 § 1 k.p.c. nie był władny orzec ponad żądanie. Sumę 6.416,55 zł należało zasądzić więc w punkcie I wyroku.

Sąd zasądził odsetki ustawowe na podstawie dyspozycji art. 481 § 1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu. Jak stanowi art. 817 § 1 k.c. odszkodowanie winno być co do zasady wypłacone w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało stronę pozwaną do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 2.459,00 zł albowiem powód uiszczył inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 321 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty te wynosiły 1.200,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17,00 zł. Istotne przy tym jest, że Sąd Okręgowy w Legnicy VI Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie VI Ga 233/14 (k.101) uchylając zaskarżony przez powoda wyrok przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania i równoczesnego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego. Zatem do kosztów poniesionych przez powoda należało również doliczyć poniesioną przez wymienionego opłatę od apelacji w wysokości 321 zł i kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Okręgowym w wysokości 50% w/w stawki (600 zł na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...)).